

ind i den henseende og omvendt. Dermed er det at sige, at den i den henseende er
 bekræftet. Denne henseende er, at den i den henseende er bekræftet. Denne henseende er
 som det er den henseende til at sige, at den i den henseende er bekræftet. Denne henseende er
 som det er den henseende til at sige, at den i den henseende er bekræftet. Denne henseende er

XCV. Beretning

fra

Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Transport og Slagtning af Dyr.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 28de Marts 1899.)

Lovforslaget blev henvist til Udvalget den 9de Januar 1899.

Udvalget har holdt en Række Møder, hvor det dels har behandlet Lovforslaget og dets enkelte Paragraffer i Almindelighed, dels de stillede Endringer. Forskellige af Udvalgets Medlemmer have desuden, for at skaffe sig mere Kendskab til de i Lovforslaget omhandlede Forhold, aflagt Besøg i Københavns offentlige Slagtehus, hos Hønskræmmere, Fiskehandlere og lignende Steder. Hos Ministeriet er der søgt Oplysninger angaaende Forsendelsen af Fisk med Jærnbaner og Dampskibe.

Udvalgets overvejende Flertal erkender, at der har været Anledning for Ministeriet til at forelægge Lovforslaget, idet der fra forskellige Landboinstitutioner er indgivet Andragender med Ønsket om, at der maatte forelægges Lovgivningsmagten et Forslag, sigtende til at stærke Indholdet af Straffelovens § 297 samt til i det hele at værne Dyrene mod unødigt Lidelse under de i Lovforslaget omhandlede Forhold. Saadanne Andragender ere fremkomne fra „Sydhjbsk Dyrslægeforening“, de jhdste Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus den 30te November og 1ste December 1897 samt fra „De samvirkende danske Landboforeninger“.

Flertallet af Udvalgets Medlemmer erkender, i Overensstemmelse med de velvillige Udtalelser, der faldt under Sagens første Behandling i Folketinget, at der undertiden paaføres Dyrene unødigt Lidelse under de tvende i Lovforslaget omhandlede Forhold, men samtidig maa det erkendes, at man maa gaa saaledes frem med Hensyn til de Bestemmelser og Forholdsregler, der skulle fjerne Mislighederne, at man ikke kommer til ogsaa at ramme den store Del af Befolkningen, der heldigvis behandler Dyrene forsvarlig under alle Forhold.

Smidlertid mener Flertallet dog, at et saadant Resultat vil kunne opnaas ved fortsat Arbejde, ved mere indgaaende Undersøgelser af Forholdet og endelig derved, at der lægges nøje Mærke til de praktiske Foranstaltninger, som den stigende Humanitetsfølelse dikterer Befolkningen at foretage med Hensyn til de her omhandlede Forhold.

I Udvalget har ogsaa den Betragtning været Genstand for Overvejelse, om man ikke hellere burde løse den foreliggende Opgave derved, at det i en særlig Lov blev fastslaaet, at enhver Art af Dyrplageri eller Mishandling af Dyr straffes, selv om Handlingen ikke falder ind under Straffelovens § 297.

S. Sprensen,
 Formand.